

tractació; deducció de 3.000 euros de l'impost de societats durant el primer any, quan es contracti algú; vacances fiscals per als autònoms durant cinc anys... Tota una colla d'incentius que hem calculat que podrien comportar una minva impositiva de 4.500 euros, però, en canvi, generarien un estalvi —per la gent que tindria feina— d'uns 6.200 euros. Hi sortiríem guanyant i, a més a més, tindriem gent treballant, consumint i pagant impostos. A més, hi ha un tercer front, que és la inversió en infraestructures clau: en lloc de gastar en trens que no tenen passatgers i aeroports que no tenen vols, proposem que es reforcin les vies productives com el corredor mediterrani, ara que la UE ha posat seny en aquest litigi.

—**Alerteu que CiU i PP rescataran el transvasament de l'Ebre, però el PP no ho inclou al programa i CiU defensa el Roine des de fa temps.**

—El PP ho va incloure clarament al preprograma i després, quan hi va haver queixes, ho van amagar. Però, clarament, la intenció del PP és interconnectar grans conques. Hi haurà molta pressió del PP des de València i es reproduirà una situació que ens pensàvem que havia desaparegut del mapa.

—**A l'última entrevista a EL TEMPS vàreu dir que anàveu a Madrid a presentar els papers del divorci. Ja els teniu preparats?**

—Plantejarem a l'estat un procés d'autodeterminació que, primer, reconegui el dret i, després, estableixi les normes perquè aquells que vulguin decidir el seu propi futur, ho puguin fer amb tota llibertat. Es tracta de convertir l'estat espanyol en una democràcia parlamentària occidental com ho és el Regne Unit, on aquest dret ha estat reconegut públicament pel líder conservador David Cameron, per a Escòcia o per a qui vulgui —i fins i tot ha dit que, per a ells, com més aviat es convoqui aquest referèndum, millor. Entenem que aquesta és l'actitud democràtica correcta i, per tant, plantejarem aquest procés. És clar que el nostre èxit dependrà de la força que tinguem, de la fortalesa parlamentària que ens doni el poble de Catalunya.

Alex Milian

Joan Coscubiela (Barcelona, 1954), el candidat d'Iniciativa per Catalunya (ICV-EUiA), va ser secretari general de CCOO a Catalunya durant tretze anys. Opina que les retallades no són una imposició d'Europa, sinó una opció del PSOE, a Espanya, i de CiU, a Catalunya.

“Els bancs han de respondre per haver rebut diners i no haver fet fluir el crèdit”

De manera molt resumida, quins són els eixos bàsics del programa d'ICV-EUiA?

—ICV-EUiA defensa, a través del seu programa electoral i abans també, que cal rescatar la gent i no els bancs, que són un dels principals responsables d'aquesta crisi. La solució per a sortir de la crisi no és retallar, retallar i retallar, sinó fer que qui té més pagui més per a tenir més recursos i poder generar el consum privat. Sense inversió pública, el consum i l'economia no es reactivarà sinó al contrari, ens enfonsarà més en el pou de la crisi. I, naturalment, calen mesures pensades per a la gent i no per als mercats, com ara la dació en pagament o la regeneració de la democràcia, perquè tenim una democràcia segrestada pels mercats. Jo vull una democràcia representativa, però també participativa, que no sigui només cada quatre anys. El dret de decidir es defensa en els temes nacionals, però també en altres àmbits com la independència energètica, o poder decidir per nosaltres mateixos i que no ho facin els mercats per nosaltres.

—**La campanya sembla més polaritzada (cap al bipartidisme) que mai, tot i que les enquestes coincideixen en un únic guanyador. Us perjudicarà la por d'una victòria absoluta del PP?**

—El que perjudica la democràcia és la desmobilització ciutadana i la desafecció que provenen del bipartidisme. En aquestes eleccions ens trobem Rubalcaba, que amaga tot allò que ha fet i ara diu el contrari, i Rajoy que no diu què farà perquè sap que aplicarà les mateixes polítiques que Zapatero. Ara cal apel·lar a la consciència de cadascú per a fer saber que a Catalunya només hi ha una força que pot trencar aquest bipartidisme, i és ICV-EUiA. CiU només defensa una minoria representada a través dels *lobbies*. Nosaltres volem que la gent tingui un paper determinant en les decisions polítiques. I no només cada quatre anys.

—**Serà possible d'evitar les retallades que són dictades per Europa? Creieu que podeu coincidir amb el PSOE en aquest intent d'aturar les retallades?**

—Europa no dicta com fer les retallades. Aquesta ha estat una opció del govern del PSOE i del govern de CiU, aquí a Catalunya. A nosaltres ens trobaran sempre, al carrer i a les institucions, fent front a les polítiques de retallades en salut, educació i serveis socials bàsics. CiU ha retallat en polítiques socials i, en canvi, ha eliminat l'impost de successions per només 500 famílies, les més adinerades que encara pagaven aquest gravamen. No-

ICV

saltres fem una proposta de fiscalitat progressiva perquè pagui qui més té, i qui més contamina, i que pagui la crisi el qui l'ha provocada i no pas els més vulnerables, que és exactament el que han fet el govern de l'estat i de la Generalitat fins ara i és el que farà Mariano Rajoy si és president.

—**El vostre lema és “...I a sobre hem de callar?”. Podreu fer res més que queixar-vos si el PP obté la majoria absoluta?**

—“I a sobre hem de callar” és una apel·lació a la ciutadania que es resigna, que està desencantada amb les polítiques que ha fet el govern del PSOE i que rebutja que siguin els mercats que ens han instal·lat en aquesta crisi els que dictin que només en podem sortir amb retallades i més retallades. Per això volem que la gent el dia 20 de novembre —però també abans i després— no calli i surti al carrer a reclamar els seus drets. I això comença votant l'única opció que reclama i defensa una alternativa de com sortir d'aquesta crisi econòmica, ICV-EUiA.

—**Heu estat secretari general de CCOO a Catalunya: els sindicats no hi tenen cap responsabilitat, en aquesta crisi econòmica? Creieu que van denunciar prou el perill de la bombolla immobiliària?**

—En això cal ser contundents. La crisi no l'han provocada la societat

civil ni la ciutadania. És del tot inadmissible de responsabilitzar-ne aquell qui la pateix de manera més crua: els treballadors i treballadores. Qui ha provocat aquesta crisi, sens dubte, és el model neoliberal i l'economia especulativa. La bombolla immobiliària ha estat denunciada, com l'especulació des de fa molt anys i molts àmbits, però mentre donava beneficis a alguns aquesta crítica ha estat silenciada. I ara ens volen fer creure que els mil·leuristes, pensionistes i treballadors han estirat més el braç que la màniga i que són ells que han de pagar-ne les conseqüències.

—**Podeu sumar al vostre habitualment fidel electorat vots dels indignats del 15M?**

—Jo no em cansaré de repetir que el 15M és un moviment molt heterogeni i que en cap cas no pretenem ser-ne els representants. El 15M és un moviment molt interessant, que ha fet reflexions de qualitat sobre la política i la necessitat de la regeneració del nostre sistema polític. Moltes de les reivindicacions d'aquest moviment les vam treballar al Congrés dels Diputats a l'anterior legislatura, moltes vegades tots sols. Però nosaltres —abans, durant i després de l'aparició del 15M— intentem aconseguir una millora de la política defensant mesures com la dació en pagament, la regeneració democràtica, una fiscalitat progressiva.

—**Heu instat Chacón a forçar bancs i caixes intervingudes pel FROB a destinar els seus pisos buits a lloguer. És més factible aquesta opció que no la baixada dels preus de venda d'aquests pisos?**

—La proposta que fem de forçar bancs i caixes intervingudes pel FROB no tan sols és factible i possible, sinó que és un acte de justícia. Les persones amb situació més vulnerable han de rebre facilitats per a tenir un habitatge on viure, i no poden pensar a comprar un pis. El lloguer és una opció més necessària i justa per a corregir la situació que viuen moltes persones del nostre país. Les entitats bancàries han rebut diners del govern de l'estat en canvi de res i no han fet fluir el crèdit a les pimes ni a les famílies. Per tant, n'han de respondre.

—**Sou partidari d'un front comú de partits catalans al Congrés a favor d'un pacte fiscal per a Catalunya?**

—Nosaltres som partidaris d'un pacte fiscal amb dues branques. Primer, un nou acord de finançament en què Catalunya gestioni tots els impostos amb mecanismes de solidaritat, el pacte fiscal solidari. I segon, una reforma fiscal a fons perquè no serveix de res gestionar tot el pastís dels impostos si PSOE, PP i CiU cada cop voten mesures al Congrés per a reduir els ingressos i aquest pastís es fa més petit.

—**Sobre el concert econòmic: a Catalunya sí que heu arribat a un cert consens amb CiU i Esquerra a la comissió del Parlament sobre el pressupost. Podeu arrossegar el PSC a aquest front comú, a Madrid?**

—Qualsevol proposta que surti del Parlament de Catalunya en forma de pacte fiscal seria bo que tingués el màxim consens possible. Però insisteixo que no és veritat, com diu CiU, que amb el pacte fiscal es podrien evitar les retallades. Les retallades ja es poden evitar ara mateix. I, per tant, no servirà de res, amb el PSC o sense, una proposta que no inclogui també una reforma fiscal a fons per a fer que el pastís dels ingressos que gestionem des de Catalunya sigui més gran.

Alex Milian